

Ходочасник у прошлост народа

Досуђени сапутниче што седиш на ивици времена и својим звезданим очима сијаш и мотриш кроз мракове васељене, дај ми да се населим у погледу твоме што претапа еоне, као птица да се угнездим у круни лица твога. Не одгурни ме од милости твоје да препуштен лутам по растргнутим ветровима. Отвори двери крила твојих и поведи ме кроз мрачне гудуре, куда је народ твој, по милости усиновљен, крчио пролазе у вечност. Обасјај пећине где се родила царска мисао коју су следили. Речи њихове као птице развишле су се по свету појући, кличући, узвикујући и говорећи вести о победи љубави. Свемоћном силом су вођене ове вести, о непобедивој тајни. Тајни која одише у свакој болној и поносној мисли народа твог. Свако огњиште или црква колевка или погача своју снагу слива у једу струју, у један ветар који је разноси по земљи. Обасјај лучезарни путеводитељу колону твоју што у сметовима прошлости тражи пут у обећану земљу. Једном сузом светлости окупај нам зенице, једним покретом усана развеј поледицу душе. Но пожури, опрезни пастиру времена, и притекни срцима нашим пре но посиве као мрамор, и пре но што по црним заставама и челику наopakих слова из нас искапају сокови ватре. Поведи одлучно и смело у познате исходе претећих неизвесности. Поведи нас на сахрану смрти да се научимо неописивом силом која ју је уморила. Прати нас и на суду немоћи где се наша кривица испитује и прати очима неправде. Док твоја колона прелази преко гоњења и мучеништава као преко незреле мржње детета, сваки нови мученик сахрањује старог у гроб заједничке наде. Векови су допратили прошлост до садашњости, а вечни суд је наставио да измишља кривицу правде и превару истине. О, анђеле свепрозирниче, садашњост је спремила нове болести тела и душе да као, корону венац трња стави на главу нашу. Скрушено те молимо да Пилат, охоли судија и нашег доба не остане крајњи победник, јер је прао руке и социјално се дистанцирао од својих одлука.

Алекса Ковачевић IVг